

V spomin Rastislavu Zavašniku

Bil je lep dan. Bil je sončen majski dan. Bil je četrtek, in mi, že daleč razseljeni in pozabljeni IEVT-jevci, stojimo ob žari na viškem pokopališču. Stojimo, nemo stojimo, le misli hitijo nazaj in še bolj nazaj, tja daleč v čase, ko smo zagnano utirali pot vakuumske znanosti v tej deželi naši. In z nami je bil Rasto, kot neki simbol mirnega in razmišljajočega raziskovalca, pojem za resnost, delavnost, ustrežljivost, odprtost, pojem za prijateljstvo, tovarišstvo, dobroto. Minevala so leta, desetletja, dnevi svetli in manj svetli, ki risali so nam in Tebi gube na obrazu v skrbi za boljši jutri, za naš takratni skupni inštitutski dom. Ti si vztrajal v tem domu, čeprav že na pogorišču njegove nekdanje slave. Mi pa smo se razbežali, vendar ne tako daleč, da nas Tvoj glas ne bi dosegel. In ostali smo skupaj kot nekoč, prijatelji. Stojimo, nemo stojimo in misli letijo nazaj. Neustavljivo. Nove misli, novi spomini in Ti med njimi: pokončen, miren, delaven, vedno pripravljen vsakemu izmed nas priskočiti na pomoč. Spet bomo se razšli, vsak v svoj kraj, na svoje delovišče, na svoje pogorišče, in zaman bomo čakali na Tvoj glas.

Jože Gasperič

Rastislav Zavašnik je bil rojen 10.11.1937 v Ljubljani. Maturiral je leta 1956 na V. gimnaziji na Poljanah ter diplomiral l. 1963 na Fakulteti za elektrotehniko, Oddelku za šibki tok, Univerze v Ljubljani. Od leta 1962 do svoje upokojitve je bil raziskovalec v Oddelku za vakuumsko tehniko IEVT. Ukvarjal se je z merilno tehniko, razvil nekaj vrst vakuumskih elementov in merilnikov ter monopolni masni spektrometer. Utrdil je pot tehniki iskanja vakuumskih netesnosti na IEVT. Bil je prizadeven in delaven član ožjega vodstva Društva za vakuumsko tehniko Slovenije in Jugoslovanskega komiteja za vakuumsko tehniko. Umril je na svojem domu na Viču 22. maja 1999.